

- b) existujú jednoznačné dôkazy, že tovar opustil územie Európskej únie, a táto okolnosť nie je spochybnená.
2. Je v rozpore s článkom 146 ods. 1 písm. a) a b) a článkom 131 smernice 2006/112/ES, ako aj zásadami zdaňovania spotreby, neutrality a proporcionality vnútroštátna prax, podľa ktorej nejde o dodanie tovaru, ktorý bol nesporne vyvezený z Európskej únie, ak vnútroštátne orgány po uskutočnení vývozu v rámci vykonaného konania zistili, že skutočný nadobúdateľ sa nezhoduje s tým, ktorý je uvádzaný na faktúre, ktorú vystavila zdaniteľná osoba a ktorá preukazuje dodanie, pričom tovar bol dodaný inému, orgánmi nezistenému nadobúdateľovi, v dôsledku čoho dané orgány odmietajú uplatnenie daňového oslobodenia s právom na odpočítanie dane (v Poľsku daňová sadzba 0 %) na toto plnenie?
3. Má sa vnútroštátna prax vo svetle článku 146 ods. 1 písm. a) a b) a článku 131 smernice 2006/112/ES, ako aj zásad zdaňovania spotreby, neutrality a proporcionality správne uplatňovať tak, že sa na dodanie tovaru uplatní vnútroštátna sadzba v prípade, že existujú jednoznačné dôkazy, že tovar opustil územie Európskej únie, ale orgány vzhľadom k chýbajúcemu konkrétnemu príjemcovi skonštatujú, že nedošlo k dodaniu tovaru, alebo je potrebné uznať, že v takomto prípade nedošlo k vzniku plnenia, ktoré by bolo predmetom dane z pridanej hodnoty, takže zdaniteľná osoba podľa článku 168 smernice 2006/112/ES nemá právo na odpočet dane zaplatenej na vstupe za nadobudnutie vyvezeného tovaru?

(¹) Ú. v. EÚ L 347, 2006, s. 1.

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Sąd Najwyższy (Poľsko) 26. októbra 2018 –
BP/UNIPARTS so sídlom v Nyon**

(Vec C-668/18)

(2019/C 44/17)

Jazyk konania: poľština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Sąd Najwyższy

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: BP

Žalovaný: UNIPARTS sarl so sídlom v Nyon

Prejudiciálne otázky

1. Majú sa ustanovenia článku 19 ods. 1 druhej vety ZEÚ v spojení s ustanoveniami článku 4 ods. 3 tretej vety ZEÚ, ako aj článku 2 ZEÚ, článku 267 tretieho odseku ZFEÚ a článku 47 Charty základných práv Európskej únie vykladať v tom zmysle, že zásada neodvolateľnosti sudcov, ktorá je prvkom zásad účinnej súdnej ochrany a právneho štátu, je porušená vtedy, keď vnútroštátny zákonodarca zníži vek odchodu do dôchodku (dôchodkový vek) sudcov súdu poslednej inštancie členského štátu (napríklad zo 70 na 65 rokov) a keď sa nový nižší dôchodkový vek uplatňuje na sudcov vo výkone funkcie bez toho, aby sa rozhodnutie, či využije nižší dôchodkový vek, ponechalo výlučne na posúdenie dotknutého sudcu?
2. Majú sa ustanovenia článku 19 ods. 1 druhej vety ZEÚ v spojení s ustanoveniami článku 4 ods. 3 tretej vety ZEÚ a článku 2 ZEÚ, článku 267 tretieho odseku ZFEÚ a článku 47 Charty základných práv Európskej únie vykladať v tom zmysle, že zásada právneho štátu a stupeň nezávislosti nevyhnutný na zabezpečenie účinnej súdnej ochrany vo veciach, ktoré sa týkajú práva Únie, sú porušené vtedy, keď v rozpore so zásadou neodvolateľnosti sudcov vnútroštátny zákonodarca zníži zo 70 na 65 rokov obvyklý vek, do ktorého môže sudca súdu poslednej inštancie členského štátu zastávať funkciu sudcu a keď možnosť zotrvania v takej funkcii podmieni diskrečným súhlasom orgánu výkonnej moci?

3. Majú sa ustanovenia článku 2 v spojení s ustanoveniami článku 6 ods. 1 smernice Rady 2000/78/ES z 27. novembra 2000, ktorá ustanovuje všeobecný rámec pre rovnaké zaobchádzanie v zamestnaní a povolani (1) vykladať v tom zmysle, že zníženie veku odchodu do dôchodku (dôchodkového veku) sudcov súdu poslednej inštancie členského štátu a podmienenie možnosti zotrvania sudcu, ktorý pôsobí na tomto súde vo svojej funkcii a ktorý dosiahol nový nižší vek odchodu do dôchodku, súhlasom orgánu výkonnej moci, je diskrimináciou z dôvodu veku?
4. Majú sa ustanovenia článku 2, článku 9, ako aj článku 11 smernice 2000/78 v spojení s ustanoveniami článku 21 a článku 47 Charty vykladať v tom zmysle, že ak dôjde k diskriminácii založenej na veku uplatňovanej voči sudcom súdu poslednej inštancie členského štátu z dôvodu zníženia veku ich odchodu do dôchodku (dôchodkového veku) z predchádzajúcich 70 rokov na 65 rokov, tento súd, pokiaľ rozhoduje o akejkoľvek veci v senáte, ktorého členom je sudca dotknutý dôsledkami týchto vnútroštátnych diskriminačných noriem a ktorý nevyjadril želanie využiť nový vek odchodu do dôchodku, je povinný, na účely rozhodnutia o predbežnej otázke týkajúcej sa zloženia súdu, odmietnuť uplatnenie vnútroštátnych ustanovení, ktoré sú v rozpore so smernicou 2000/78 a článkom 21 Charty a je povinný naďalej rozhodovať s účasťou tohto sudcu, pokiaľ je tento krok jediným efektívnym spôsobom zaistenia účinnej súdnej ochrany práv, ktoré sudca vyvodzuje z právneho poriadku Únie?

(1) Ú. v. ES L 303, 2000, s. 16; Mim. vyd. 05/004, s. 79.

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Curtea de Apel București (Rumunsko)
6. novembra 2018 – World Comm Trading Gfz SRL/Agenția Națională de Administrare Fiscală
(ANAF), Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Ploiești**

(Vec C-684/18)

(2019/C 44/18)

Jazyk konania: rumunčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Curtea de Apel București

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: World Comm Trading Gfz SRL

Žalovaní: Agenția Națională de Administrare Fiscală (ANAF), Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Ploiești

Prejudiciálne otázky

1. Bráni článok 90 smernice Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty (1) a zásada neutrality DPH vnútroštátnej právnej úprave (alebo správnej praxi vychádzajúcej z nejasných právnych predpisov), ktorá nepriznáva spoločnosti právo na odpočet DPH v pomere k hodnote zľavy uplatňovanej na vnútroštátnu dodávku tovaru z dôvodu, že na daňovej faktúre vyhotovenej dodávateľom v rámci Spoločenstva (v postavení zástupcu hospodárskej skupiny) sa uvádza celková zľava poskytnutá jednak na tovar dodávaný v rámci Spoločenstva, jednak na domáce výrobky dodávané podľa rovnakej rámcovej zmluvy, ale evidované ako nadobudnutie tovaru z referenčného členského štátu (od člena skupiny s iným IČ DPH, než sa uvádza na faktúre týkajúcej sa zľavy)?
2. V prípade zápornej odpovede na prvú prejudiciálnu otázku, bráni zásada proporcionality tomu, aby sa nepriznalo právo príjemcu odpočítať DPH v pomere k celkovej hodnote zľavy poskytnutej dodávateľom v rámci Spoločenstva v prípade, ak miestny dodávateľ (člen rovnakej skupiny) ukončil svoje podnikanie a už nemôže znížiť základ dane z dodávky prostredníctvom vyhotovenia faktúry s jeho IČ DPH, a to na účely vrátenia preplatku, pokiaľ ide o vybratú DPH?

(1) Ú. v. EÚ L 347, 2006, s. 1.